



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **M. K.**
zastoupený advokátkou Mgr. Lenkou Mitáčkovou
sídlem Štefánikova 2529/17, 760 01 Zlín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822**
sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2021,
č. j. 78190/2021/ODSH/8

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu a zrušení výroků I., II. a III. shora označeného rozhodnutí žalovaného ve věci dvou návazně zjištěných dopravních přestupků.

2. Výrokem I. napadeného rozhodnutí bylo zamítnuto odvolání a ve výroku č. I. a) potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Ústí nad Orlicí ze dne 23. 6. 2021, č. j. MUUO/24742/2021/DSS/Ste (dále jen „*rozhodnutí správního orgánu I. stupně*“), jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v platném znění (dále jen „*zákon o silničním provozu*“). Výrokem II. napadeného rozhodnutí byl zrušen výrok č. I. b) rozhodnutí správního orgánu I. stupně a řízení bylo v této části zastaveno. Výrokem III. napadeného rozhodnutí byl změněn výrok II. rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že uložená pokuta byla snížena z částky 1 700 Kč na částku 1 500 Kč.

3. Pro úplnost soud doplňuje, že zbylým výrokem IV. napadeného rozhodnutí bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve zbývajících částech potvrzeno.

II. Vymezení věci

4. Podkladem nynější věci je rozhodnutí správních orgánů o dvou přestupcích žalobce, jichž se měl dle rozhodnutí správního orgánu I. stupně dopustit z nedbalosti tím, že (i) dne 20. 4. 2020 v době okolo 22:09 hodin, jako řidič motorového vozidla tovární značky Ford, registrační značky X, v místě u domu čp. X v obci Libchavy, ve vzdálenosti 30 m od stanoviště hlídky Policie ČR, po směru jízdy ustaveného vozidla Policie ČR, jel rychlostí 62 km/h (po odečtení tolerance), čímž překročil v tomto místě nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h o 12 km/h. Uvedeným jednáním se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením ustanovení § 18 odst. 4 citovaného zákona (první přestupek), (ii) v následný okamžik v 22:10 hodin při osobní silniční kontrole bylo zasahující hlídkou při zastavení vozidla zjištěno, že žalobce jako řidič při jízdě neužil předepsané dioptrické brýle, čímž porušil § 85 odst. 5 zákona o silničním provozu a dopustil se tím přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona (druhý přestupek). Za oba přestupky byla žalobci v souladu s § 125c odst. 5 písm. g) citovaného zákona uložena pokuta ve výši 1 700 Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

5. K odvolání žalobce došlo ke změně v tom, že žalovaný shledal žalobce vinným prvním přestupkem překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci o 12 km/h. Prvostupňové rozhodnutí v části o druhém přestupku spočívajícím v neuzítí předepsaných brýlí bylo zrušeno a řízení o něm zastaveno, neboť nebylo nade vší pochybnost prokázáno, že žalobce při jízdě brýle nepoužil. V souvislosti s částečným zrušením rozhodnutí byla snížena uložená pokuta o 200 Kč na částku 1 500 Kč. K jiné změně nedošlo.

6. Žalobce sice navrženým petitum formálně učinil předmětem přezkumu výroky I., II. a III. napadeného rozhodnutí (viz bod 2. odůvodnění shora), fakticky však obsáhlejší žalobou argumentuje toliko proti závěrům o naměřené nepovolené rychlosti jím řízeného automobilu, a to pomocí laserového radaru RAMER 10 C provozovaného v automatickém režimu, jenž byl umístěn na stojícím vozidle Policie ČR.

III. Shrnutí žalobních bodů

7. Žalobce v žalobě uvádí, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Obsáhlou a z části obecnou argumentaci lze shrnout tak, že dle žalobce se správní orgány včetně žalovaného nevypořádaly se stěžejní námitkou, že měření rychlosti bylo provedeno v rozporu s návodem k obsluze. Měření tak bylo dle žalobce chybné. Návod k obsluze radaru ani Pomůcka pro vyhodnocení měření nebyly zařazeny jako důkazy do spisu.

8. Blíže pak žalobce argumentuje tím, že na radaru byla chybně nastavena citlivost měřící jednotky na 30 metrů, přičemž mělo být měřeno s citlivostí 20 metrů. Současně žalobce nesouhlasí s tím, že nebylo třeba, aby bylo doloženo, že obsluha měřícího zařízení byla řádně proškolená pro práci s tímto zařízením. Žalobce též uvádí, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí k některým námitkám vůbec nevyjádřil (citlivost měření, výběr stanoviště měření, nerozeznání radarového svazku, způsob vyhodnocení záznamu z měření).

9. Závěrem žalobce uvádí, že rozhodnutí je též nezákonné, neboť byla porušena zásada materiální pravdy, v tom smyslu, že nebyl řádně zjištěn skutkový stav věci. Obloukem odkazuje na předchozí argumentaci, tvrdí, že na základě námitek žalobce existovaly důvodné pochybnosti o skutkovém stavu. Správní orgány tak měly z vlastní iniciativy provést další důkazy, které by objasnily tyto skutečnosti.

IV. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a námitky žalobce odmítl. Setrval na tom, že přestupek spočívající v překročení nejvyšší povolené rychlosti byl měřícím zařízením spolehlivě zadokumentován. K dalším námitkám připomněl, že správní orgány nemají povinnost prokazovat negativní skutečnosti, o to více v situacích, kdy nevystanou rozumné (důvodné) pochybnosti. Zopakoval stanovisko, že není nutné zvlášť prokazovat proškolení policistů.

V. Přezkum věci soudem

11. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích vytyčených žalobními bodů v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

12. Žaloba není důvodná.

13. Soud konstatuje, že smyslem soudního přezkumu není ponovu podrobně opakovat již jednou vyřčené, soud se proto může v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění [viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006–86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012–47].

14. Rozsah povinnosti dostatečného odůvodnění rozhodnutí nemůže být chápán tak, že vyžaduje za všech okolností podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument účastníka. U obsáhlých podání by takový postup mohl vést k absurdním důsledkům jsoucím v rozporu se zásadou efektivity a hospodárnosti řízení. Zejména v takových

případech postačuje, aby se soud (obdobně to platí pro správní orgán) vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 4. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008–130). Soud k těmto zásadám přihlížel i při posuzování obsahu a kvality správních rozhodnutí, když žalobní námitky jsou mnohdy opakováním vypořádané argumentace z průběhu správního řízení.

15. Krajský soud pak ještě doplňuje, že napadené rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je v rámci soudního přezkumu třeba posuzovat jako jeden celek (viz např. rozsudek NSS ze dne 8. 6. 2017, č.j. 9 As 101/2016–62, bod 34).

16. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu: „*Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h⁻¹ a více nebo mimo obec o méně než 30 km.h⁻¹ a více.*“

17. Podle § 18 odst. 4 téhož zákona: „*V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹.*“

V.a Námitka nesprávného měření

18. Jak soud již shora uvedl, zásadní žalobní námitkou je tvrzení žalobce, že měření rychlosti vozidla radarem neproběhlo správně a že správní orgány odmítly provést dokazování návodem k obsluze měřicího zařízení a dalšími souvisejícími dokumenty. Z tohoto faktu žalobce pak dovozuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů a na podporu svých, zprvu obecných, tvrzení uvádí, že radar byl nastaven na citlivost (dosah) 30 metrů, přičemž správně mělo být nastaveno 20 metrů.

19. Z rozhodnutí orgánu I. stupně vyplývá (zejm. strany 7 a 8), že na základě obecných námitek žalobce se správní orgán I. stupně podrobně zabýval jednotlivými námitkami žalobce k měření a tyto vyvrátil. Je třeba taktéž uvést, že nešlo o konkrétní čímkoli podložené námitky, nýbrž námitky, jež žalobce vznesl zcela bez závislosti na blíže konkretizovaných podmínkách měření. Námitky měly podobu typizovaných tvrzení, jež jsou předkládány řidiči – přestupci správním orgánům a posléze správním soudům. Jedinou blíže konkrétní námitkou byl poukaz související se sníženou viditelností, jež plynula z noční hodiny měření. To však nemělo jakýkoli vliv na zjištěný výsledek, neboť na fotografii pořízené radarem je vozidlo, jež žalobce řídil, jednoznačně rozeznatelné.

20. K námitkám založeným na obecných tvrzeních spojených s měřením radary se krajské soudy i Nejvyšší správní soud již vyjadřovaly opakovaně. V rozsudku ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017–42 se NSS vyjádřil k funkci měřicího zařízení Ramer 10C: „*Pokud není dodržen návod k obsluze, rychlost vozidla měřícím zařízením zaznamenaná vůbec není (viz rozsudek NSS ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012–27). Současně však Nejvyšší správní soud konstatuje, že totéž platí i pro radarové měřicí zařízení Ramer 10 C: ‘Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřicího zařízení, ani k jeho uložení. Pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřící jednotka vyhodnotila proces měření jako správný’ (viz rozsudek NSS ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015–51). Správní spis v nyní posuzované věci obsahuje fotografický snímek s vyznačením rychlosti; je tedy zřejmé, že interní*

testy a verifikace měření proběhla úspěšně a snímek je hodnověrný.“ (srov. bod 22 cit. rozsudku). Totéž ve vztahu ke snímku platí i v nyní projednávané věci. Nejvyšší správní soud pak tyto závěry zopakoval též v rozsudku ze dne 26. 7. 2018 č.j. 4 As 159/2018–37.

21. Nejvyšší správní soud pak k uvedeným závěrům v posledně citovaném rozsudku připojil v bodě 15 toto: *„Za této situace Nejvyšší správní soud stejně jako krajský soud považuje stěžovatelem požadované provedení důkazu návodem, resp. výpovědí policistů či znaleckým posudkem za nepotřebné a rozporné se zásadou procesní ekonomie. Ověřovací list rychloměru ve správním spise dokládá, že rychloměr byl řádně certifikován, tj. byl technicky plně způsobilý k měření. Záznam o měření je jednoznačný a nevyvolává žádné pochybnosti. Námitky stěžovatele proti způsobu měření, vzhledem k jejich obecné a standardizované podobě (srov. výše) nejsou způsobilé výsledkem měření rychlosti relevantním způsobem zpochybnit tak, aby bylo nutné přistoupit k jejich dalšímu ověřování, např. provedením stěžovatelem navržených důkazů. Věrohodnost argumentaci stěžovatele nemůže dodat ani koláž z judikatury NSS k skutkové odlišným případům, kterou obsahuje kasační stížnost.“* Krajský soud pak dodává, že rovněž v nyní souzené věci je ve správním spise na č.l. 3 založen platný ověřovací list rychloměru. K námitkám žalobce pak byly provedeny výsledky obou členů hlídky policie, přičemž správní orgán I. stupně jejich výpověď v rozhodnutí pečlivě vyhodnotil a soud dodává, že o správnosti měření tak nevznikly jakékoli (konkrétní) pochybnosti.

22. Již v doplnění odvolání v průběhu správního řízení žalobce krom jiného namítal hodnotu nastavení citlivosti (dosahu) radaru a spatřoval v tom pochybení. K tomuto tvrzení však sám připojil dva odstavce citace návodu použití radaru RAMER 10 C, ze kterých plyne, že nastavení citlivosti 30 m nepřináší chybné měření, ani jiný nedostatek. Toliko u dosahu 60 m je v žalobcem citovaném návodu zmiňována možnost vzniku reflexí. Za těchto okolností má soud za to, že námitka nastavení dosahu 30 m není námitkou, jež by do skutkových závěrů správních orgánů mohla vznést patřičné odůvodněné pochybnosti.

23. Ve světle shora uvedeného má soud rozhodnutí správního orgánu I. stupně za bezchybné a rovněž tak rozhodnutí žalovaného. Je skutečností, že rozhodnutí žalovaného nereaguje výslovně na námitku týkající se nastavení citlivosti radaru. Soud však již uvedl (viz bod 16 shora), že není povinností správních orgánů reagovat na každou jednotlivou námitku. K tomu soud dále doplňuje, že námitka chyby měření nebyla žalobcem jakkoli podložena a fakticky spočívala jen ve zjištění žalobce, že dosah byl nastaven na 30 m s tím, že návod dává prioritu nastavení 20 m. Z takto ustaveného stavu nelze uzavřít, že se jednalo o hodnověrnou námitku, jež by zpochybnila správnost měření. Žalovaný pak nebyl povinen reagovat na tuto jednotlivou námitku s tím, že skupinu spojených námitek ke kvalitě a průběhu měření vypořádal odkazem na závěry dřívější judikatury Nejvyššího správního soudu. Pokud pak soud zhodnotil, že odvolací námitky se nesly především v obecném a spíše spekulativním rázu, není chybou žalovaného, když námitky opět vypořádal toliko obecně a s použitím citací judikatury v obdobných věcech.

24. Tedy, i přes to, že odůvodnění žalovaného rozhodnutí působí jakkoli šablonovitě a obsahuje vcelku obsáhlé citace soudních rozhodnutí, není nepřezkoumatelné. Žalovaný obecně reagoval na obecné námitky žalobce, včetně toho, že aproboval závěry o správnosti měření. Dále poukázal na povahu důkazu – výstupu měření radarem a též správně

zdůraznil, že správní orgány nemají povinnost prokazovat negativní skutečnost spočívající v tom, že k chybnému měření nedošlo. K tomu soud, rovněž s odkazem na obsah obou správních rozhodnutí dodává, že byli vyslechnuti oba policisté přítomni měření rychlosti. Cokoli z provedených důkazů nenasvědčuje tomu, že mělo dojít k chybě v měření.

25. V této souvislosti soud doplňuje, že sám žalobce v počátku správního řízení vyšší rychlost vozidla připouštěl, když tvrdil, že krátce před změřením policejním radarem předjížděl jiné vozidlo, s čímž mohla souviset jeho vyšší rychlost. Toto tvrzení pak zcela převrací současné přesvědčení žalobce, který tvrdí, že měření bylo chybné a tím se pak, bez hodnověrného podložení, snaží směřovat k tomu, že povolenou rychlost nepřekročil.

V.b Námitka nedoložení proškolení policistů

26. Námitka nezaložení dokladu o proškolení policistů (opět jde o obecnou námitku bez vazby na konkrétní případ – pozn. soudu) do správního spisu, byla dostatečně a rovněž obecně vypořádána na straně 5 napadeného rozhodnutí. Odkaz žalovaného na rozsudek NSS ze dne 3. 3. 2011 č.j. 7 As 18/2011–54 a jeho částečnou citaci považuje krajský soud za dostatečné. Obsluha měřicího zařízení spadá do běžné činnosti policistů a je v jejich kompetenci.

27. Z výpovědí policistů ve správním řízení nevyplýnuly jakékoli konkrétní pochybnosti o jejich služebním postupu. Žalobce to v žalobě ani odkazem na jakýkoli konkrétní odkaz netvrdí. Pokud bylo měření prováděno v noci, radar rychlost v automatickém režimu změřil a zaznamenal, je pak odpovídající, že na fotografii není v nočních hodinách viditelným mnoho dalších prvků, jak uvádí žalobce.

28. Žalovaný v napadeném rozhodnutí rovněž odkazem na další judikaturu Nejvyššího správního soudu uvedl, že při přezkumu rozhodnutí je možné za určitých okolností námitky vypořádat tak, že se na závěry dříve přijaté odkáže. V nyní souzené věci soud neshledal důvod proč tak nepostupovat.

VI. Závěr a náklady řízení

29. Soud nemá napadené rozhodnutí za nezákonné, zásada materiální pravdy tedy narušena nebyla, jelikož zjištěný skutkový stav má soud za odpovídající s oporou ve spise. Námitky žalobce směřující k opačnému závěru má soud za vyvrácené.

30. S ohledem na shora uvedené závěry nebyla žaloba shledána důvodnou, krajský soud ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Soud doplňuje, že žalobce v petitu napadl výroky I., II., a III. rozhodnutí žalovaného. Argumentaci však fakticky snesl toliko proti rozhodnutí o přestupku, který byl pojat do výroku I., tyto námitky soud shora vypořádal. Výrok II. napadeného rozhodnutí byl pro žalobce příznivý a žalobce k němu v žalobě nepředložil argumentaci, soud tak nenašel jakýkoli důvod pro změnu. Taktéž k výroku III. napadeného rozhodnutí, jenž do sebe pojímá snížení pokuty, žalobce samostatnou argumentaci nepřednesl. Soud tento výrok považuje za výrok závislý, neboť jde o uložení sankce. Pokud pak soud neshledal důvod pro změnu výroku I. nebylo na místě bez další argumentace zasahovat do výroku o uložení sankce, kterou soud považuje za odpovídající, při spodní hranici zákonném rozmezí.

31. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalovanému náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>.

Pardubice 22. června 2022

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. L. M.